

У зв'язку із дальшим відзначенням 60-ліття Державності України (1918-1921) та в пошану до 30-ліття смерті визначного міністра закордонних справ проф. Д. Дорошенка, на сторінках 4-ї та 5-ї цього числа поміщено знову деякі вибрані документи з періоду мирного творчого часу Української Держави 1918 року.

З огляду на міждержавне значення всіх цих експонатів помічено підписи і позначення англійською мовою.

Ministers of the Ukrainian State

Fedir Lyzohub
Prime-Minister
of the Ukrainian State

Prof. Dmytro Doroshenko
Minister of Foreign affairs

Borys Butenko
Minister of Transportation

Prof. Mykhailo Chubynsky
Minister of Justice

Prof. Ihor Kistiakovsky
Minister of the Interior

Prof. Olexander Lototsky
Minister of Religious
affairs

Petro Stebnytsky
Minister of Education

D-r Dmytro Dontsov
Director of the Ukrainian
Telegraph Agency (UTA)
and of the National Press
Bureau

The Hetman on official visit in Germany in September 1918.
Photo shows Hindenburg, the Hetman, Ludendorff and
Ukrainian dignitaries

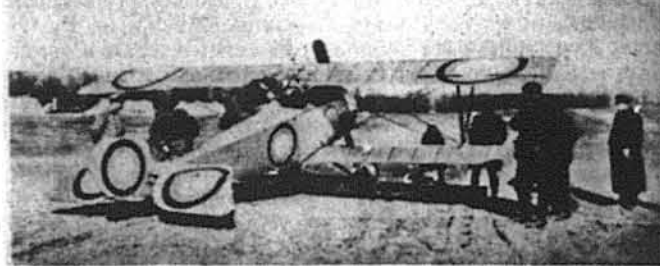

H.H. Hetman Pavlo Skoropadsky

International Air Mail

The first European Airline Network (1918)

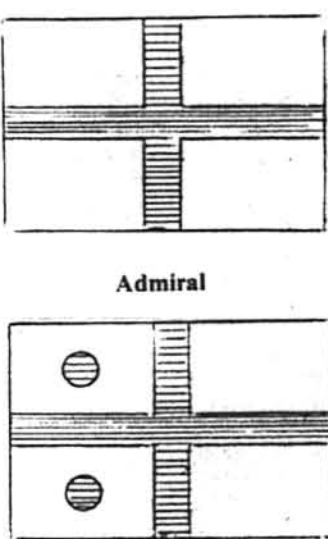

Ukrainian military aircraft (1918-1919)

The Ukrainian Navy

Andriy Pokrovsky
Admiral of the Black Sea
Fleet and Commander-in-
Chief of Ports

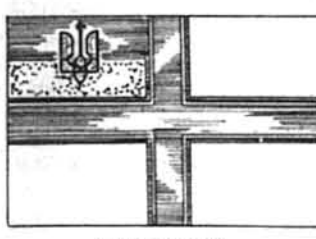
Rear-Admiral

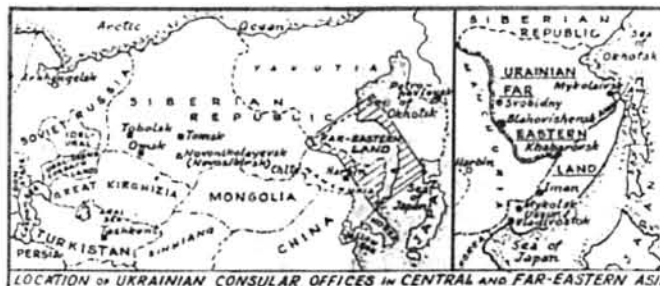
Flagship "Three Saints"

H.H. Hetman with his staff of top generals during a Moleben
Service

ENSIGN FLAG
1918

Ukrainian territory in the Far East

Currency and Commerce

Kharyton Lebid-Yurchyk
Director of the Treasury

Antin Rzhepecky
Minister of the Treasury

2,000 hryven banknote (1918)

1,000 karbovapets — treasury note

Presidents and owners of the Ukrainian commercial and
industrial enterprises on official visit to Germany in
August of 1918

Postal Services

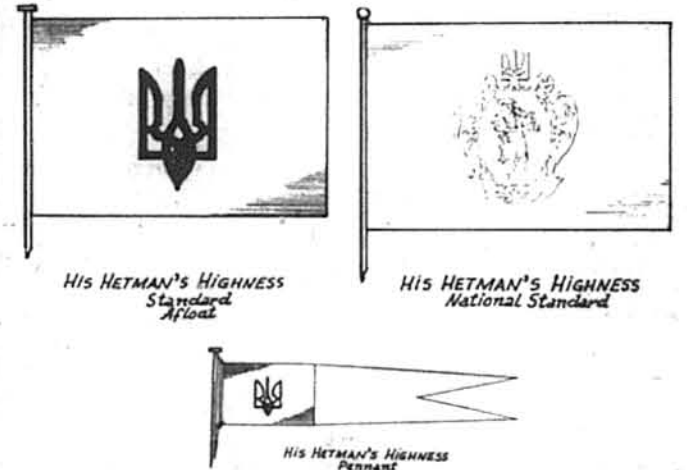

Victor Kolabko-Koretsky
Postmaster General

From Kiev to Munich (November 9, 1918)

His Highness the Hetman and

His HETMAN'S HIGHNESS
Standard Afloat

His HETMAN'S HIGHNESS
National Standard

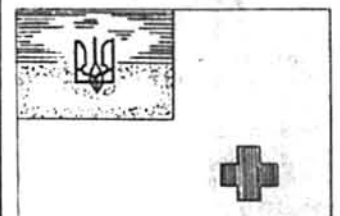

His HETMAN'S HIGHNESS
Pennant

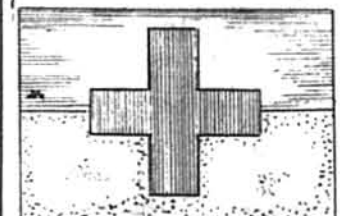
THE OATH OF ALLEGIANCE

"I promise and swear always to be loyal to the Ukrainian State as my own motherland, to defend the interest of the State and, with all my strength, to help in its glory and flourishing, for this even unsparing of my own life.
I promise and swear not to recognize any country except the Ukrainian State as my motherland, loyally to do all the duties of its citizens, to subordinate myself to its Government and duly established authorities, always keeping in mind that the good and the development of my motherland must be above my personal interests."

The Ukrainian Red Cross Society

PRESIDENT OF THE UKRAINIAN
RED CROSS SOCIETY

UKRAINIAN RED CROSS SOCIETY
service flag

Dr Evmen Lukasevych
President of the Ukrainian
Red Cross Society

The Armed Forces

Military Parade in Kiev (1918)

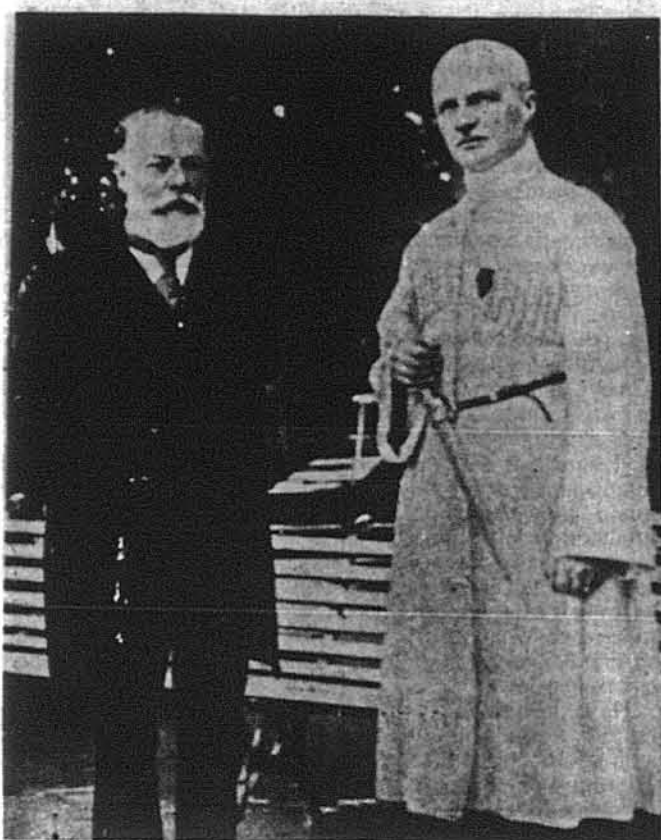

Review of the Blue Division in Kiev by the Hetman
(August 15, 1918)

His International Activity

The Hetman in Berlin with the Ukrainian Envoy Baron Steinheil and the secretary of the Legation

H.H.Hetman with Fedir Lyzohub — Prime-Minister of the Government

Foreign Diplomats Assigned to the Ukrainian State

Graf Johann Forgacs von Dymes and Gacs Ambassador of the Austro-Hungarian Empire

Dr Herman Gummerus Envoy of Finland

Baron Alfons Mum von Schwarzenstein, Ambassador of the German Empire

Prof. Ivan G. Shyshmanoff Envoy of the Bulgarian Tsardom

Khrystian Rakovsky Minister Plenipotentiary of Soviet Russia

Achmed Mukhtar Bey Envoy of the Turkish-Osman Empire

Heads of State who officially recognized the Ukrainian State

Charles I Emperor of Austria and King of the Hungarian Monarchy

Wilhelm II Emperor of the German Empire

Mehmed VI Sultan of the Turkish Osman Empire

Ferdinand I Tsar of Bulgaria

Alfonso XIII King of Spain

Ferdinand I King of Rumania

Pehr Svinhufvud Regent of Finland

Atanas Smetona President of the Lithuanian State Council

Prince Zdzislaw Lubomirski Political Charge d'affaires of the Polish Council of Regency in the Kingdom of Poland

Felix Calonder President of the Swiss Confederation

Fathali Khan-Khoyski Prime Minister and Chief of the Azerbaïdzhan Democratic Republic

Lieut. Gen. Alexander P. Filimonov Otaman of the Kuban Land

Maj. Gen. Pyotr N. Krasnov Supreme Otaman of the Omnipotent Host of the Don State

Ivan Sereda President of the Byelorussian National Council and head of the Byelorussian Democratic Republic

Noe Jordania Prime-Minister and Chief of the Georgian Democratic Republic

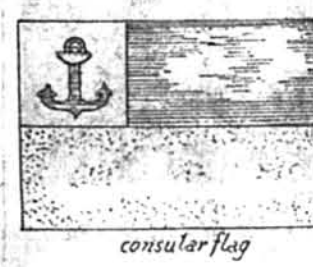
H.E. Havhames Kochaznuni President of Armenia

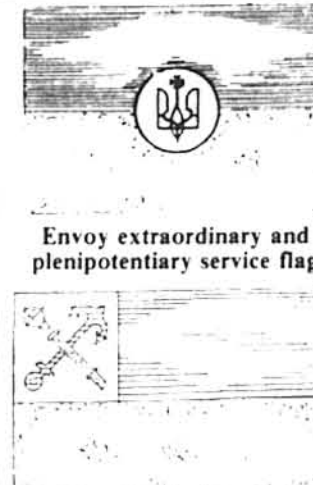
Minister-resident or chief of Diplomatic Mission service flag

Oleksander Kryvtiv Consul-General in Moscow

consular flag

Envoy extraordinary and plenipotentiary service flag

CHARGE D'AFFAIRES Service Flag

Ukrainian Consular Services

Ukrainian Diplomats Abroad

Гетьман України
Микола Хвостович, Український Імператорський
Легат в Берліні, Імператорський Імператорський
Легат в Берліні

Легат в Берліні
Легат в Берліні, Імператорський
Легат в Берліні

Легат в Берліні, Імператорський
Легат в Берліні

Легат в Берліні, Імператорський
Легат в Берліні

Легат в Берліні, Імператорський
Легат в Берліні

Легат в Берліні, Імператорський
Легат в Берліні

Легат в Берліні, Імператорський
Легат в Берліні

Легат в Берліні, Імператорський
Легат в Берліні

Легат в Берліні, Імператорський
Легат в Берліні

Легат в Берліні, Імператорський
Легат в Берліні

Легат в Берліні, Імператорський
Легат в Берліні

Легат в Берліні, Імператорський
Легат в Берліні

Легат в Берліні, Імператорський
Легат в Берліні

Легат в Берліні, Імператорський
Легат в Берліні

Легат в Берліні, Імператорський
Легат в Берліні

Легат в Берліні, Імператорський
Легат в Берліні

Легат в Берліні, Імператорський
Легат в Берліні

Легат в Берліні, Імператорський
Легат в Берліні

Легат в Берліні, Імператорський
Легат в Берліні

Легат в Берліні, Імператорський
Легат в Берліні

Легат в Берліні, Імператорський
Легат в Берліні

Легат в Берліні, Імператорський
Легат в Берліні

Легат в Берліні, Імператорський
Легат в Берліні

Легат в Берліні, Імператорський
Легат в Берліні

Легат в Берліні, Імператорський
Легат в Берліні

Легат в Берліні, Імператорський
Легат в Берліні

Легат в Берліні, Імператорський
Легат в Берліні

Легат в Берліні, Імператорський
Легат в Берліні

Легат в Берліні, Імператорський
Легат в Берліні

Легат в Берліні, Імператорський
Легат в Берліні

Легат в Берліні, Імператорський
Легат в Берліні

Легат в Берліні, Імператорський
Легат в Берліні

Легат в Берліні, Імператорський
Легат в Берліні

Легат в Берліні, Імператорський
Легат в Берліні

Легат в Берліні, Імператорський
Легат в Берліні

Легат в Берліні, Імператорський
Легат в Берліні

Легат в Берліні, Імператорський
Легат в Берліні

Легат в Берліні, Імператорський
Легат в Берліні

Легат в Берліні, Імператорський
Легат в Берліні

Легат в Берліні, Імператорський
Легат в Берліні

Легат в Берліні, Імператорський
Легат в Берліні

Легат в Берліні, Імператорський
Легат в Берліні

Легат в Берліні, Імператорський
Легат в Берліні

Легат в Берліні, Імператорський
Легат в Берліні

Легат в Берліні, Імператорський
Легат в Берліні

Легат в Берліні, Імператорський
Легат в Берліні

Легат в Берліні, Імператорський
Легат в Берліні

Легат в Берліні, Імператорський
Легат в Берліні

Легат в Берліні, Імператорський
Легат в Берліні

Легат в Берліні, Імператорський
Легат в Берліні

Легат в Берліні, Імператорський
Легат в Берліні

Легат в Берліні, Імператорський
Легат в Берліні

Легат в Берліні, Імператорський
Легат в Берліні

Легат в Берліні, Імператорський
Легат в Берліні

Легат в Берліні, Імператорський
Легат в Берліні

Легат в Берліні, Імператорський
Легат в Берліні

Легат в Берліні, Імператорський
Легат в Берліні

Легат в Берліні, Імператорський
Легат в Берліні

Легат в Берліні, Імператорський
Легат в Берліні

Легат в Берліні, Імператорський
Легат в Берліні

Легат в Берліні, Імператорський
Легат в Берліні

Легат в Берліні, Імператорський
Легат в Берліні

Легат в Берліні, Імператорський
Легат в Берліні

Легат в Берліні, Імператорський
Легат в Берліні

Легат в Берліні, Імператорський
Легат в Берліні

Легат в Берліні, Імператорський
Легат в Берліні

Легат в Берліні, Імператорський
Легат в Берліні

Легат в Берліні, Імператорський
Легат в Берліні

Легат в Берліні, Імператорський
Легат в Берліні

Легат в Берліні, Імператорський
Легат в Берліні

Легат в Берліні, Імператорський
Легат в Берліні

Легат в Берліні, Імператорський
Легат в Берліні

Легат в Берліні, Імператорський
Легат в Берліні

Легат в Берліні, Імператорський
Легат в Берліні

Легат в Берліні, Імператорський
Легат в Берліні

Легат в Берліні, Імператорський
Легат в Берліні

Легат в Берліні, Імператорський
Легат в Берліні

Легат в Берліні, Імператорський
Легат в Берліні

Легат в Берліні, Імператорський
Легат в Берліні

Легат в Берліні, Імператорський
Легат в Берліні

Легат в Берліні, Імператорський
Легат в Берліні

Легат в Берліні, Імператорський
Легат в Берліні

Легат в Берліні, Імператорський
Легат в Берліні

3 пошаною до маєстату української...

(Продовження зі стор. 3)

впливало на авторитетність української держави в східноєвропейських справах. Київ був постійним місцем міжнародних зустрічей та конференцій.

Дипломати новопосталих держав, перебуваючи в Україні, в розмові з послами та емісарами західних країн, в позитивних висловлювалися про Україну, як передову націю в усій національностей проблематиці колишньої російської імперії. З цими країнами українська держава мала політичні, господарські, транспортні взаємини — з перспективою дуже корисних обосторонніх стосунків.

8. Не можна тут оминати ще одного цікавого факту, а саме: присутності в Києві (за гетьманського устрою) урядово неонованих декілька дипломатичних агентів від антантських держав, які залишилися з дорученням своїх місій та за відомом уряду УНР (з часу попереднього урядування), будучи зареєстрованими, як „студійники“ чи „дослідники“ при Київському університеті. Все ж таки, вони втримували інтимний контакт з Міністерством Закордонних Справ, будучи в характері „unlisted diplomats“ — обсерваторів державотворчого процесу України у цей час. Це був окремий ресорт дипломатичних взаємин міністерства з перспективами в певний момент з полігшою перейти Україні до союзних держав в разі прогрі почергово блоку держав.

І врешті ще один подвійний акт треба конче тут додати в мирнотворчий час української держави, а це намагання здійснити ще один (додатковий) „ІУ-ий Універсал“, в українському церковному житті факт, який започатковано 12-го листопада 1918 року декларцією міністра ісповідань проф. О. Лотоцького про конечність створення Автокефальної Української Православної Церкви, репрезентантом якої був би Церковний Синод, повний незалежний від Всеросійської Патріархії, під якою Українська Церква була 230 років.

Закон про церковний устрій та українізацію церковного життя випрацьовано та проголошено (вже за Директорії УНР) 1-го січня 1919 року як вислід мирної творчої праці в українській державі у 1918 році. Збайдувала молодь до церковного життя в Україні з антиукраїнською настановою, мала змогу повернутись у храми, де вже відчувалась українська духовність.

Реасумуючи тут досі сказане, приходиться ствердити ось що:

1) Українська державність в роках 1917/20, а особливо, в часі миру, виявилася повновартісною політичною одиницею, дуже побажаною як з політичного, так і економічного боку для решти вільного світу;

2) українська держава стала балясною економічно та стратегічно силою в європейських взаєминах, відтяженням російського імперіального тиску на середущу Європу, захисником незалежності менших, суміжних з Росією держав, таких, як Румунія, Швеція, балтійські республіки, Польща та держав в просторі Кавказу.

Тому то, як конструктивний чинник, українська присутність була мило бачена в кулуарах дипломатичних приміщень, якщо включити воєнний перехідний час, в якому Україна була стратегічним ворогом Антанти.

3) Не зважаючи на всю недостатку фахових сил в організації такої великопротростної держави, як Україна, з понад 40 мільйонами населення, все ж таки елітарний провід України зумів пов'язати українську державність XX століття із державницьким минулим та поставити перед західними державами важливу тезу: наше право бути самостійними, як колись історично державні нації.

4) Сьогодні, маючи за собою такий прецінний скарб міжнародного значення, як державний статус у 1917/20 роках, ми маємо відкрити двері до всіх цих столиць чи державних провідів, попередників яких 60 років тому мали прями дипломатичні та консулярні взаємини з Київським урядом на основі „Вірних Грамот“, екзекватур, агреманів, екстериторіальності та імунітетів.

Ці держави мали спроможність бачити всю повновартість української держави, особливо за її мирного часу, користати з співдружності з Україною та на основі підписаних з українською державою договорів чи конвенцій (1918/21) і шляхом приготування до реалізації нових

трактатів нормувати свої політичні та економічні позиції у взаєминах з імперіальними потугами світу.

Ось тому, що може бути більш переконливим в наших сучасних міжнародних взаєминах, як

5) покликатися на факти стосунків української держави з цілою низкою держав, які мали своїх представників в Києві та у восьми інших містах України, приймаючи акредитаційні листи та консульські патенти від українських представників у своїх столицях;

6) на основі державної документації, фактажу та вміня все те у відповідній формі відповідно використати, ми зразу оминаємо зайвих етнодентифікаційних доказувань, стаємо близькими, гебій знайомими, а то й рівноярними партнерами недавнього нашого минулого з думкою зразу договоритися про конкретну нашу дальшу специфіковану співпрацю на міжнародному форумі. Цього ролю дипломатична праця може довести до утвердження нашого сучасного державного статусу в переконанні самозрозумілості реалізації нашої самостійності так, як це було досягнуто чеськими політиками у 1917 році (отже, на рік перед реалізацією самостійності ЧСР), алжирськими — в 1958 році (коли в Каїро створено алжирський уряд, що його швидко визнав Советський Союз, отже на чотири роки раніше від офіційного проголошення незалежності цієї країни).

Сьогодні ми вже є свідками визнання політичного статусу Палестини багатьма державами, хоч Ізраїль ще є домінуючим в окупованому ним палестинському просторі.

7) Стоячи на нашій державницькій платформі з почуттям українського громадянства (хоча б через замешкалість на державній території України або народження там же в роках 1917-1920, ми автоматично виключаємо всякі тези чи ідеї, просовувані в громадськості такі українцями, як „демократизування“, „унезалежнювання“, „емінорежимства“ УССР на польський чи мадярський зразок, не маючи на це ні силових, ні політичних можливостей, не здаючи собі справи, в якій ситуації знаходиться тепер Україна. УССР була створена, в теорії, як „ерзац“ знищеної УНР, а на ділі, без будь-яких пересмислів підстав, які мала українська держава в 1917-1920 роках у міждержавному аспекті. Як УНР, так і гетьманська українська держава, мали національний зміст і національними, а тим самим державними інсигніями, які суперечили інтернаціональним символам советського уряду для України.

Якщо говорити про українські ознаки УССР, то вони лише етнічні, без будь-яких політично-державних атрибутів: територіальної суверенітету, без державного громадянства, без власної закордонної торгівлі, транспорту та економічної політики, без мілітарної оборони, а то й поліційної безпеки, та без ніяких реальних міждержавних взаємин у всій повноті міжнародно-правового розуміння. Ось тому членство УССР в ОН, крім пропагандивного не має ніякого практичного значення. Тож про яку спадковість УССР у відношенні до УНР можна говорити!

Якщо йдеться про намагання декого із дисидентів встановити спільний українсько-російський фронт проти спільного ворога, з передбачуванням можливості повернути в той спосіб Україні суверенітет, то це нереальне, бо покищо немає серед росіян такого політичного середовища, яке погодилося б на стан, який існував у 1918 році між суверенними — советською Росією та українською державою. Ось тому нашими єдиними союзниками можуть бути лише ці народи Сходу, політична платформа яких ідентична нашої, а їхня дія за кордоном рівна нашої, якщо вже не є краще зорганізована за нашу. Як нам відомо, балтійці є в колі держав т. зв. сателітних народів, які мають свої екзильні уряди, мають теж якийсь міжнародний статус. А у нас?...

Ось тому в усіх цих скмплікованих проблемах ми мусимо вміло відстоювати наш державний принцип та шанувати при цьому національну гордість народу, взявши до уваги тих, які нас обсервують та виробляють собі про нас відповідну оцінку. Ось тому в колі цих, хто спільним зусиллям веде державницькі справи перед зовнішнім світом, повинна володіти повна самопошана, кожного

зокрема, взаємна пошана та довіра, зіграність у діях перед чужинським світом, перед яким ми, як політична спільнота, весь час здасмо іспит державницької зрілості. Ми повинні пам'ятати одне: тому, що край не є спроможний відповідно себе репрезентувати та гідно діяти, на наших провідних особах спочиває у великій мірі доля майбутності України. Їх кожний виступ, кожне слово не є персональним ніколи. Кожна думка є скрупулятно реєстрована з усіма конвенціями вжитку зовнішнім світом у довільний час.

8) Стає вповні незрозумілою наша пасивність у міжнародних взаєминах, в першу чергу з чинниками, з якими ми співпрацювали 60 років тому у державному аспекті. Цим більше дивне, коли маємо змогу жити в сусідстві представництва до ОН та до урядів у різних державах світу.

Можливості є, треба лиш їх вміло реалізувати на базі професійного ведення справ та із знанням політичної історії української держави XX-го століття. У такій ситуації всякі інші критерії щодо особистого призначення сил для певних завдань повинні бути на другому плані. Коли нація у небезпеці, фах-кабінет мусить перевести операцію кризи за тезою, що ознакою досконалості являється уміня переносити недосконалість інших.

9) Досі неполаджені взаємини з суміжними народами, ясно, стоять зі школою для нашої державності на майбутнє. Те, що зробилося, далеке від форм поступування, малозобов'язуюче, пропагандивного характеру, без юридичного змісту. Наш авторитет у суміжних народів зовсім не на відповідному рівні чи місці.

Твердження деяких з наших журналістів, мовляв, для нас не було досі політичної кон'юнктури чогось добитись, зовсім неправдиве прямо тому, що не на все потрібно доброї політичної ситуації. Були та є можливості нашої міжнародної активності, яка не має пов'язан з політичною ситуацією. За тридцять років нашого проживання у вільному такий світі можна було приготуватися до конкретної науково-документальної дії у міжнародному розумінні. Балтійці, середньоевропейські політичні центри пішли далеко вперед, хоч про те, самозрозуміло, не пишеться. Усе має кабінетно-дослідний, а не журналістичний характер.

Це означає, що наші науковці-державники повинні зайняти належне місце в цьому всьому професійному ресорті творчої праці. Дипломатія — це в першу чергу вияв наукового знання, пристосованого до оборони державних інтересів держави чи нації.

У нас сьогодні така ситуація що це є кому зайнятися цими справами авторитетно, тобто із знанням цих та інших справ. Треба тільки ці особи належно притягнути та створити їм умовини відповідної праці.

10) Ось тому для більшої всегранної ефективності та безперервності нашої міжнародної активності потрібно чим швидше відновити відповідні студійні курси для молодих адептів політичного провуду (в міжнародному розумінні) із основним знанням політичних, економічних або правничих наук, для поглиблення їх знання нашою державницькою україністикою, тобто всегранним розумінням наших міжнародних справ 1917/20 років, опертих на історію української дипломатії, міжнародного права, дипломатичних форм та кореспонденції. Великі еміграційні осередки повинні зорганізувати на відповідному рівні виставки державних документів, які унагляднили б всю суттєвість української державної проблеми з новою візією для її майбутності та реалізації. Готовий матеріал уже давно жде на громадськість, а в першу чергу на молодь.

Ясно, на таку програму вишлоло потрібно негайно встановити відповідний фонд та приміщення. Йдеться бо про велику справу, над якою не повинно бути дискусії — чи так, чи ні. Це ж загально українська проблема першорядного значення, яку недоцінює досі в нашому громадському та політичному житті. Тут аж проситься подати тезу: без належного введення української державницької справи в дипломатичний світ, навіть існування суспільно-громадських центральних установ буде слабосильне, а то й малоперспективне.

А покищо: приходять до нас вістки з мусульманського світу а) про відрізання від України „турецького“ Криму в разі світового катаклізму; б) про приєднання до Польщі Галичини за згодою росіян, які для збереження спокою в

„іхній“ Україні воліють позбутися „галицького клопоту“. Ясно, що з втратою Галичини прийшлося б втратити Закарпаття та Буковину. Заіснувала б знову згодна мирна ситуація на... чверть століття.

11) Грозить неминуче, навіть фізичне винищення „європейців“ у советському Туркестані в разі воєнного катаклізму. Як відомо, серед цих „європейців“ є там і наші адміністраційні переселенці, гебій співвідповідальні за все те, що там діється у взаєминах із тюрксько-ісламським населенням. Пам'ятаймо, що там же, в передній Азії, живе понад чотири мільйони українського люду, в обороні якого досі нічого не вчинено!

г) не створено досі українського департаменту для українських далекосхідних справ. Тут же справа взаємин з Китаєм, Кореєю та становища біля чотирьох мільйонів дуже цінного найбільш свідомого нашого елементу, засланою з просторів України після чи в час Другої світової війни. Тут же наша етнічна територія від 1850/60 років, яка в 1918 році хотіла бути приєднана до України. Ось тому то в переговорах із советською мировою делегацією в Києві (вліті 1918 р.) та з Антантою (взимі 1918/19 років) дискутувало над цим важливим питанням української присутності на Далекому Сході. Цю справу обговорювано й з антантськими військовими чинниками на Зеленому Кліні та в Манджурії з рамені місцевого українського державницького, так сказати б, центру.

12) Ми не можемо допустити до цього, щоб вселенський труд еліти нашої нації за роки державності був забутий чи злегковажений теоретизуванням якихось нових метод боротьби, які рішучо не можуть дорівнювати цим аспектам, які були винесені Радами міністрів своєї держави шістьдесяти років тому.

Ми стоїмо перед батьківщиною у ніяковілій поставі, безраді, не зважаючи на великий труд поодиноких патріотів-державників, які боля своїми інформаціями та неуступністю стараються заступати наше гідне місце в Європі перед європейськими місіями хоча б у Мадриді.

Уважаю, що звернення до наших колишніх громадян української держави, яких є ще тисячі у вільному світі, могло б спричинитися до захисту суверенітету та маєстату України — єдиним союзним згуртуванням, щоб спільною мобілізуючою силою ми змогли б оздоровити нашу політичну ситуацію в світі, а особливо в колі українських центральних установ всесвітнього чи всеамериканського характеру, допомагаючи цим патріотам доброї волі, (яким політичний аспект державності зовсім зрозумілий, але не мають відповідного ресорту люду з відповідним пляном праці та візією привернення належного місця українській державній справі в колі цих міжнародних сил), які сьогодні та в найближчому майбутньому будуть вирішувати долю європейських держав, серед яких маєстат України повинен бути відрастворований так, як це було 60 років тому у її мирному часі. Європа та світові сили повинні бути переконані, що Україна повинна існувати, як велика й потужна держава. Такою власне українська держава поставала у пам'ятному 1918 році. Це стверджують державні документи та факти.

Підводячи підсумок аналізу наших державницьких проблем, вважаю доцільним закінчити цю статтю особливим спостереженням, яке нас особливо насторожує, бож політичний міжнародний світ очікує від нас, саме в сучасну пору світових перемін, великої приготуваності зустрінути світові події з готовістю та з рішучістю: дати туди наш належний вклад, переконуючи світові сили про безастережну потребу України бути співтворцем світового замирення та співпартнерства в упорядкуванні всіх східноєвропейських проблем.

На це нас уповноважує наше геополітичне становище, наше максимальне терпіння (жертвою 20-25 мільйонів люду) за людські права всіх народів сходу Європи та наша мільйонна чисельність у З'єднаних Штатах Америки.

Ми мусимо бути свідомими, що лише від нас у вільному світі залежить майбутня доля України, бож батьківщина не має змоги висказати свого слова, а через це ворожа сила вважає її політично мертвою... Чи здасмо собі і ця воля справу?

Робітник Лех Валенса сказав полякам: „Або підйме-мось з неволі зараз, або ніколи“. Ці його слова тим паче сьогодні відносяться до нас.

THE UKRAINIAN REPUBLIC IN TIME OF PEACE MARCH — MAY 1918

100 karbovanets
Treasury note (1918)

50 karbovanets
Treasury note 1918

Ukrainian Postage Stamps used in 1918-1920

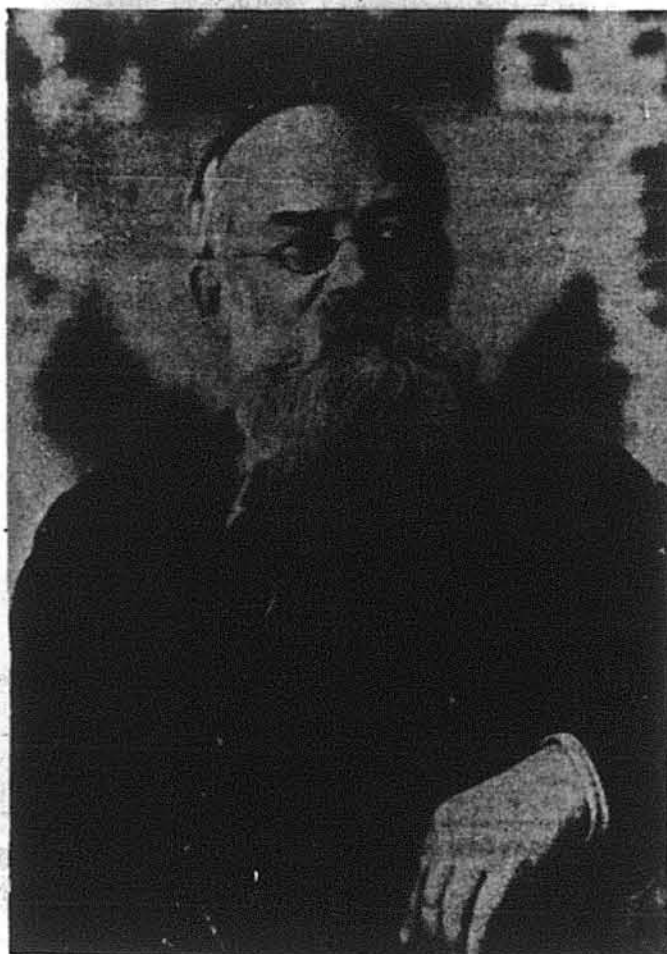
National Seal
of the Ukrainian Republic

Mykola Halahan the first
Diplomatic Representative
in Romania (1918)

Revenue Stamp

Academician Mykhaylo Hrushevsky, the first President

Ukrainian State
(1918-1920)

National Coat-of-Arms of
the Ukrainian National
Republic

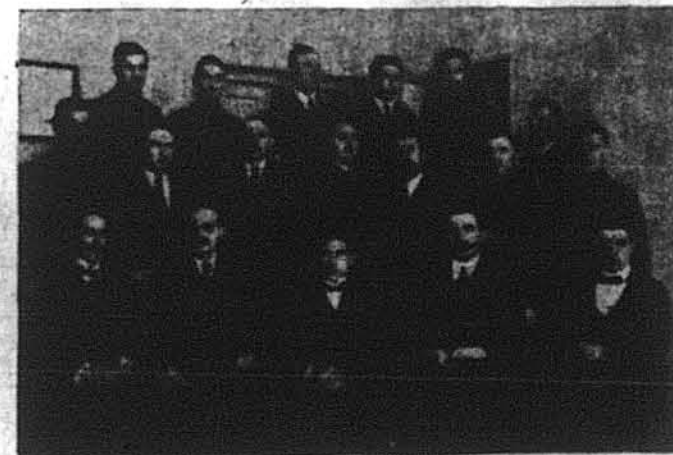
Mykola Levytsky
The first envoy in Turkey
(1918)

Prof. Andriy Yakovliv
The First Envoy in Austro-
Hungary
(1918)

Oleksander Sevrjuk
The First Envoy in Berlin
(1918)

Ukrainian Peace Treaty Delegation to Brest-Litovsk
Jan.-Feb. 1918

Austrian Air-Mail covers from
Vienna to Kiev 1918

For the second time during the past year we are presenting selected documentary material relating to the latest period of Ukrainian statehood. This time the material covers the Hetmanite period. The captions are in English for the benefit of non-Ukrainian readers. An article in Ukrainian offers a condensed analysis of the period.

СОЮЗОВЦІ! КОНВЕНЦІЙНА КАМПАНІЯ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ ВЖЕ РОЗПОЧАЛАСЯ. ЇЇ МЕТА: ПРИДБАТИ 4,000 НОВИХ ЧЛЕНІВ, ЗАБЕЗПЕЧЕНИХ НА СУМУ 8 МІЛЬЙОНІВ ДОЛЯРІВ! ТІЛЬКИ СПІЛЬНИМИ СИЛАМИ ТА ПОСТІЙНОЮ І НАПОЛЕГЛИВОЮ ОРГАНІЗАЦІЙНОЮ ПРАЦЕЮ МОЖЕМО ВИКОНАТИ ЦЮ ВЕЛИКУ МІСІЮ ДЛЯ ДОБРА НАШИХ РОДИН, НАШОЇ ГРОМАДИ І НАШОГО НАРОДУ!

ГРЕЦЬКИЙ УРЯД ПОВІДОМИВ, ЩО ВІН ПОГОДИВСЯ НА ПРОПОЗИЦІЮ МОСКВИ ВІДНОВИТИ НАПРАВЛЕННЯ СОВЕТСЬКИХ ТОРГОВЕЛЬНИХ І ВІЙСЬКОВИХ КОРАБЛІВ. ГРЕЦІЯ КОЛИСЬ УЖЕ РОБИЛА, АЛЕ ОПІСЛЯ ПРИПИНІЛА. ПРОТИ ЦЬОГО БУВ, МІЖ ІНШИМ, УРЯД ЗСА. ВЖЕ ПІСЛЯ ПОВІДОМЛЕННЯ ПРО ПОВНОВЛЕННЯ РЕПАРАТУР СОВЕТСЬКИХ КОРАБЛІВ У ГРЕЦЬКИХ КОРАБЕЛЬНИХ ВАРСТАТАХ СТАЛО ВІДОМО, ЩО ЗРАЗУ ПІСЛЯ ПЕРЕМОГИ В ОСТАННІХ ПАРЛАМЕНТАРНИХ ВИБОРАХ ГЕЛЛЕНСЬКОГО СОЦІАЛІСТИЧНОГО РУХУ З ГРЕЦІЇ ВИЙШЛО ЗАПРОШЕННЯ ДО МОСКВИ РОЗПОЧАТИ НАНОВО ПЕРЕДАВАННЯ ПОШКОДЖЕНИХ КОРАБЛІВ ДО НАПРАВЛІ В ГРЕЦЬКИХ ПОРТАХ.

Мета Українського Гарварду: через віпну науку у віпному світі до віпної науки у віпній Україні!

ПОДИВУГІДНІ МЕЦЕНАТИ УКРАЇНСЬКОЇ НАУКИ

При кінці минулого року вплинули на фонд українських студій у Гарвардському університеті меценатські дати від таких Вельмишановних Жертводавців:

Ім'я	Сума (долари)
\$1,000	
д-р Омельян і д-р Тетяна Антонович	(\$11,150)
Оксана і Стефан Богданович	(нові меценати)
інж. Роман Волчук	(\$ 4,395)
Володимир Денис	(\$ 3,010)
Йосиф і Анна Іванів	(\$29,460)
Іван і Марія Іскало	(\$ 3,050)
Михайло і Костів	(\$ 3,800)
Юрій та Ірена Павлівські	(\$ 1,665)
Михайло Пежанський	(\$ 4,975)
Йосиф Порайко	(\$ 3,950)
Володимир Семенів	(\$10,100)
д-р Наталія А. Сидор	(нова меценатка)
Степан Сидячук	(\$ 6,130)
Олександр і Софія Скоп	(\$ 3,290)
д-р Євген і Неоніла Стецьків	(\$ 8,543)
д-р Богдан Федюк	(\$ 3,500)
д-р Михайло Цегельський	(новий меценат)
д-р Олександра Школьник	(\$ 5,500)
\$1,500	
Дмитро Бобеляк	(\$ 2,500)
Андрій Чорнобиль	(\$ 5,200)
УНДМ — Блекстон, Масс.	(\$ 3,500)

Широко дякуємо за поміч і підтримку —
**ГОЛОВНА ЕКЗЕКУТИВА
ФОНДУ КАТЕДР УКРАЇНОЗНАВСТВА (ФКУ)
І ДИРЕКЦІЯ НАУКОВОГО ІНСТИТУТУ
ГАРВАРДСЬКОГО УНІВЕРСИТЕТУ (УНІГУ)**

Грошові пожертви просимо слати на адресу:
**Harvard University
UKRAINIAN STUDIES FUND
1581-83 Massachusetts Ave. • Cambridge, Mass. 02138**

Осередок Праці УПС і УСП в Нью-Йорку

в неділю, 31-го січня 1982 р., о год. 1:30 по пол.
в Пластовій Домівці в Нью-Йорку, Н. Й.

ТРАДИЦІЙНУ РІЗДВЯНУ ЯЛИНКУ

на яку запрошують Пластову Родину.

ПОВІДОМЛЕННЯ

**Управа Української Православної
Федеральної Кредитової
Кооперативи в Нью-Йорку**
подає до відома всім своїм Членам, що

РІЧНІ ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ

відбудуться

в неділю, 14-го лютого 1982 року

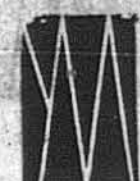
в церковній залі Св. Троїцької церкви

при 359 Брум-ав. в Нью-Йорку, Н. Й.

Початок Зборів — год. 1-ша 10 пол.

після Служби Божої.

Порядок денний Загальних Зборів буде поданий на зборах

Український Музей

203 Second Avenue
New York, N.Y. 10003
Tel.: (212) 228-0110

КУРС ДЕРЕВОРІЗЬБИ

6-го лютого — 20-го квітня 1982 р.

Курс техніки української дереворізьби для дітей від 10 років і дорослих приготує УКРАЇНСЬКИЙ МУЗЕЙ при допомозі скульптора МИХАЙЛА ЧЕРЕШНЬОВСЬКОГО І ІВАНА СИМЧИКА, бувшого учня М. Черешньовського.

Години 2:30 — 5:30 по пол. в Академії св. Юра.

Оплата курсу:

дорослі — \$40.00, члени — \$35.00, студенти від 16 років

і пенсіонери — \$30.00. ДІТІ БЕЗКОШТОВНО.

Учасників на курс приймається тільки за попереднім згопшенням, яке можна зробити телефоном: (212) 228-0110.

ПАМ'ЯТАЙМО ПРО БРАТІВ У ПОТРЕБІ!

Чи Ви вже склали свою пожертву на допомогу загрозеним голодом, холодом і недугами братів і сестер українців у Польщі? Передайте її негайно на руки Вашого о. Пароха, або перешліть на адресу:

UKRAINIAN NATIONAL ASSOCIATION
30 Montgomery Street
Jersey City, N.J. 07302

UKRAINIAN CATHOLIC ARCHDIOCESE
815 N. Franklin Street
Philadelphia, Pa. 19123

Виставка праць

українських образотворців

Надія Новицька відкриває виставку в Сейнт Пол

Сейнт Пол — Мінеаполіс, Мінн. — Мінеаполісське місто-близнятка швидко розвивається, модернізується і вже занесені на мапу як містечкий і культурний центр на середній річці між Нью-Йорком і Каліфорнією. Театри, оркестри, хори — а серед них загальновідомий український хор «Дніпро» — фільмові та телевізійні студії, опера, картинні галереї — всього не перелічити.

Українська громада Мінеаполіса нечисленна але насичена мистецтвом та іншими професіоналами: музиканти і співаки, архітекти і науковці, лікарі і адвокати, викладачі театральної школи, образотворчі і ті, що їх репрезентують.

Серед численних виставок образотворчого мистецтва все більшу увагу здобувають виставки української агенції «Надія», які вже дев'ять років провадить Надія Новицька з мистецького роду Бринів, дружина відомого фільмача Святослава Новицького. П-і Надія розуміє мистецтво, цінить творчість інших, як також творить сама. Вона малює (факт малювання досі), займається керамікою, а найбільше — писанкарством. Менше уявляє до себе і захоплює процес творення писанки. Я пишу, тому що хочу, а не тому, що мушу. Проте,

часом вона мусить, бо має замовлення від музеїв в Америці і Канаді та від приватних колекціонерів. Вона дбає за збереження стилю писанки.

Агенція «Надія» репрезентує творчість українських мистців. Остання виставка образотворчого мистецтва «Надія» відбулася 6-го грудня 1981 року. Репрезентовані цього разу були мистці — Аркадія Олександрівна Петришин, Яків Гніздовський, Богдан Божемський та Рем. Кожен виставлений твір звертає на себе увагу, а виставка цілком творить мистецьку гармонію. Це треба завдячувати власній виставці, її природним здібностям розуміння стилів, гармонії кольорів та професійного підходу до своїх функцій — репрезентативної кожного з мистців. Клієнти постійно приходять на приватний огляд картин у помешканні Новицьких, які є власниками приватної збірки картин багатьох визначних мистців: понад 200 експонатів нараховує їх мистецький скарб. Клієнтура агенції «Надія» постійно збільшується і незабаром прийде час, коли завітна мрія Надії Новицької відкрити українську галерею стане дійсністю: іще один цінний вклад в культуру Мінеаполіса та українського загалу в диспозиті.

Перед балом українських інженерів у Філадельфії

Починається карнавал, а в ньому бал і забава. Серед них заповідатися великий бал українських інженерів, який, як попередні роками, так і цього, влаштовує Філадельфійське Товариство Українських Інженерів Америки.

Баль відбудеться у суботу, 30-го січня 1982 року, у великій балетній залі Філадельфійського Конвенту (колишній Шеретон готель). Кожен, хто побував на балах інженерів у Філадельфії, не шкодує слів похвал для них, тож налічмося, що і цього-річний бал буде також вдалий і атрактивний. Ця культурно-розважова імпреза притягає багато осіб, які очікують її з року в рік. Сходяться старші і молоді, а серед них останніми роками вже багато наших наймолодших, щоб при звуках доброї оркестри перевести декілька годин у балетній атмосфері, про що подбає цього-річний комітет. Під час балу багато несподіванок. Однією з атракцій балу буде презентація дебютанток, молоденьких українських панночок, які вперше виступлять перед українською громадою і яких представлять майстри церемонії. Сподіємося багато гостей з Філадельфії і околиць, а також гостей й з інших стейтів ЗСА, а навіть із Канади.

Баль попередить бенкет, який, який відкриє голова Товариства Інженерів д-р Ляріса Зайка, після чого передасть далі ведення програмою інж. Романови Циганові, заступникові голови. Під час бенкету буде коротка мистецька програма, в якій виступить багатьох уже знайомих баритон Мікола Фабрика. Передпівнічю атракційна точка програми — презентація дебютанток з їхніми ескортами. Члени Балевого комітету подбають про те, щоб усі гості були якнайбільше задоволені нашою імпрезою. Баль проходитиме під звуки оркестри «Червона Калина», яка, віримо, вдовольнить і найбільш вибагливих. Хто презентуватиме наших дебютанток — залишається тільки часом у великій таємниці. Тож просимо сталих гостей цих балів, а також і тих, які ще не побували на них вже відсьогодні приготуватися і численно взяти

участь у цього-річній імпрезі.

При цій нагоді згадаємо, що з доходів з балів Філадельфійське Товариство Інженерів у Філадельфії кожного року поважає грошові дотації на різні українські цілі. Товариство давало і далі дає стипендії студентам технічних і споріднених наук, підтримувало й далі підтримує українську вільну науку, даючи грошові дотації на Український Гарвард, для НТШ і УВАН, для УВУ і УКУ в Римі, Церкву-Пам'ятник у Саві Бавид Бруку на Катедрі Українознавства при Пенсильванському університеті у Філадельфії, для Інституту ім. Липинського, а останньою допомагало теж у сплаті новоствореного Освітньо-Культурного Центру та у розбудові спортивної посілости УСО «Тризуб» в Горішам, Па, вважаючи, що усі вони важливі і — кінце потрібні українській громаді.

Товариство Українських Інженерів у Філадельфії на всі згадані цілі досі приділило понад п'ятдесят тисяч доларів. Цього року Т-во постановило допомогти ще більшим датком УСО «Тризуб» у Філадельфії і призначити частину доходу з цього-річного балу на уфундування інсталяції сонячної системи опівання будинку на спортивній посілости УСО «Тризуб» у Горішам, яка згуртовує нашу молоді та нею цікавиться, гуртує і українську громаду, відсутє паючих товариств й організацій площу для пікніків та інших імпрез.

Велике призначення належить як попереднім, так і діючій управі за проробну працю, яку вони і далі провадять. Не зважаючи на скрутні грошові обставини, вони доклали вже великого діла. УСО «Тризуб» потрібні фонди, щоб почати працю довести до якнайкращого кінця. Тож, вірю, що не лише Товариство Українських Інженерів у Філадельфії, але й усі філадельфійська громада допоможе УСО «Тризуб» гідно закінчити розпочате діло, щоб воно могло якнайкраще служити українцям Філадельфії й околиць.

Інж. Евстахій Филипович
пресовий референт

ВСТУПАЙТЕ В ЧЛЕНИ

УНСОЮЗУ!

ДОПОВІДЬ В УВАН

Нью-Йорк, Н. Й. — В неділю, 24-го січня н.р., о год. 2-й по полудні тут в будинку УВАН, при 206 Захід 100-та вулиця, відбудеться доповідь проф. Марка Раса з Колумбійського університету на тему: «Українсько-російські контакти в сфері політичної культури, ХІІ-ХІХ сторіччя». Доповідь влаштовує Українська Вільна Академія Наук.

ПОДЯКА

3 воли Всевишнього 7-го червня 1981 р. по тяжкій недугі відійшов від нас наш Найдорожчий Муж, Батько, Брат, Вуйко, Стрийко і Швагер БЛ.П.

СТЕФАН КУРНЯВКА

Ми не в силі висловити всім нашу вдячність: Родині, Землякам, Дружбам і Знайомим, що в дні 7-го червня ділили з нами наш тяжкий біль. Моя щиро-сердечна подяка Всевишньому Отцям церкві св. Івана Хрестителя в Нью-Йорку: о. Д. Библю, о. М. Перетяткові за молитви і моральну підтримку. Окрема моя щира подяка о. М. Перетяткові за переведення похоронних відправ. Зокрема моя сердечна подяка П. Несторові Баснякові, голові І-шого Відділу ООЧСУ за зворушливі прощальні слова під час Панахиди.

Щира моя подяка Організаціям: ОЖ ОЧСУ, ООЧСУ і СУМА, ближчій і далшій Родині, Землякам, Дружбам, Приятелям мого Покійного і моїм, за пожертви, за молитви, за квіти, за Служби Божі щиро-сердечна моя подяка. Дружбам, що жертвували труд, день праці, тим що несли домовину і всім, що прибули на похорон, та відправили мого: дорогого Покійного Чоловіка на місце вічного спочинку, сердечна Вам подяка. Зокрема моя сердечна подяка Управі Українського Народного Дому, моїм Подружжям і панству Стефанів за приготування трапези.

Всім, що висловили нам своє співчуття усно і писемно. Не маю змоги подякувати Усім зокрема. Якщо когось проминула, прошу вибачити. Усі ті вики пошани до БЛ.П. Дорогого мого Мужа остануть в моїй пам'яті на віки, а Вас Усіх хай Всевишній Господь винагородить сторичю.

В пам'яті Мого Покійного Чоловіка жертвую: На Фонд Визволення України 100 дол. На Дім Визволення Фронту в Нью-Йорку 50 дол. На виховання священників 50 дол. На церкву в Лорді 120 дол.

Дружина КАТЕРИНА

Замість квітів на савку могили
св. п. АННІ МЕЛЬНИКОВИЧ
складають 25.00 доларів
на ПАТРІАРШІЙ ФОНД
Марія і Василь ПАЛІДВОР

Опечаленим Мужів та Родині складаємо висловити щиро-сердечного співчуття.

У ПЕРШУ БОЛЮЧУ РІЧНИЦЮ СМЕРТІ
нашого Найдорожчого і Незабутнього
МУЖА, БАТЬКА І ДІДУНКА

БЛ. П.

ЯРОСЛАВА ДАШИНЕЦЬ КУЛЬЧИЦЬКОГО

будуть відправлені

ЗАУПОКІЙНІ СЛУЖБИ БОЖІ І ПАНАХИДИ

в понеділок, 1-го лютого 1982 р., о год. 7.30 рано
в соборі св. Володимира і Ольги,
у катедрі св. о. Миколая у Чикаго
і у церкві св. Юра у Нью-Йорку.

Про молитви в ті дні просять:
дружина — СОФІЯ
доньки — ДАРІЯ І МАРІЯ з мужем і внучка
брати — ЛЕВ з родиною І ФІЛИП з родиною

Зі скорботою ділимося
з Приятелями та бувшими Шкільними
Товаришками Стрига, сумною вісткою
яка наспіла з України,
що 8-го грудня 1981 р. відійшла у Вічність,
наша Найдорожча
СЕСТРИЧКА й ТІТКА

БЛ. П.

ЯДВИГА (ВІСЯ) ЮРКІВ зам. СОЛОНИНКА

була учителька на Рідних Землях.

У глибокому жалю:

діти:

ТАЯ СТАСКО з родиною в Україні

ОМЕЛЯН СОЛОНИНКА з родиною в Україні

сестри:

ЦЕСЯ ДЕБАЙЛО з родиною в Америці

МАРІЯ КУПЧИНСЬКА в Америці

Український Конгресовий Комітет Америки

Відділ Мінвоки, Віс.

повідомляє, що з нагоди

АКТУ 22-го СІЧНЯ — ПРОГОЛОШЕННЯ УКРАЇНСЬКОЇ САМОСТІЙНОЇ ДЕРЖАВИ

впаштовується

КОНЦЕРТ

з гостинним виступом хору «СУРМА» в Чикаго
під дир. д-ра ВАСИЛЯ ТРУХЛОГО

Дня 24-го січня 1982 року, о год. 2:30 по пол.

в Auditorium of Milwaukee County Museum, 800 W. Wells Street

Український Музичний Інститут Америки

з жалем повідомляє Українське Громадянство,
що у вівторок, 19-го січня 1982 р. відійшла у Вічність

БЛ. П.

Проф. ІВАННА ПРИЙМОВА

співачка, піаністка і викладач в Музичному Інституті в Нью-Йорку й інших музичних школах. Належала до ініціативної групи основників УМІ.

Опечалений Доніч Родні висловлює глибоке співчуття —

ПРЕЗІДІЯ УМІ

